

MESIA

(*The Messiah*)

17 ianuarie 1961
W.M. Branham
Shreveport, Louisiana, SUA

Tradusă de fr. Frank în timpul
predicilor din Krefeld

NOTĂ: În această predică fratele Branham îi numește pe adevărații credincioși „mesiani”.

Când ne-am întors, predicatorul vostru ne-a spus ce lucruri mari a făcut Domnul, ce minunat v-a binecuvântat și că a fost o trezire continuă, cu revărsări ale Duhului Sfânt. Este minunat. Timpul lui Dumnezeu este atât de minunat. Noi am avut o trezire la noi în capelă, am vorbit despre o serie de teme, iar în ultima duminică, când am ajuns la sfârșit cu Apoc. 4, am avut o adunare în care au fost prezenți aproximativ 350 până la 400 de oameni.

În timp ce vorbeam și eram pregătit pentru a chema rândul de rugăciune, vorbeam despre reflectarea slavei lui Dumnezeu, despre heruvimi și marea de cristal, despre jertfa adusă și așa mai departe; în timp ce vorbeam despre aceste lucruri, m-am întors să mă rog pentru bolnavi și atunci S-a arătat Îngerul Domnului în fața adunării, a trecut pe lângă platformă și S-a oprit în colț. Aproximativ trei sute de oameni sau mai mulți l-au văzut timp de cincisprezece minute, în timp ce Îl lăudau pe Dumnezeu, strigând și tresăltând. Eu i-am întrebat: „Puteți să-L vedeți?” Ei toți l-au putut vedea. Acolo era lumina gălbuie, Stâlpul de foc, iar apoi a umbrit conturul a ceea ce eu am prezentat cu privire la cele șapte epoci ale Bisericii. O spun în fața Bibliei, Dumnezeu știe că acesta este adevărul. Noi trăim în timpul sfârșitului, asta e sigur. Eu sunt atât de bucuros că Dumnezeu a făgăduit și a anunțat prin proroc, că spre seară se va arăta lumina. În acest ceas, când în lume este întuneric beznă, noi știm că putem umbla în lumina pe care a dat-o El, conform făgăduinței Sale. Noi suntem un popor

privilegiat care poate vedea în această seară aceste lucruri prezise pentru timpul sfârșitului. Biserica nu va fi ceva mare. În fiecare epocă ea a fost în minoritate, în epoca întunecată aproape că s-a stins și tot așa va fi și acum în această epocă a Bisericii Laodiceea.

Fratele Jack m-a invitat să predic aici cele șapte epoci ale Bisericii. Dacă mi s-a oferit această posibilitate, atunci o voi face. Duhul Sfânt ne-a binecuvântat și noi ne-am bucurat când le-am predicat acasă la noi. De aici voi merge la Beaumont și apoi urmează Coasta de Vest, după aceea Ohio, Virginia, Carolina de Nord, mai departe la Bloomington, Springfield, Chicago, iar apoi voi merge la British Columbia, Fort St. John, Grande Prairie și Dawson Creek. Dacă este în voia Domnului sper să mă întorc în iunie. În total vor fi aproximativ șase luni. Apoi, dacă este în voia Domnului, voi pleca peste Ocean.

Suntem bucuroși să vedem astăzi atât de mulți adunați în acest loc, fețe luminoase și inimi deschise. Este un timp minunat. Noi suntem într-o mare așteptare. De asemenea și eu aștept ca în seara aceasta Domnul să ne descopere slava și puterea Lui măreață, să ni Se descopere nouă personal. Dacă El o va face sau nu, noi totuși ne încredem în El.

Tocmai m-am despărțit de o femeie care venise din Germania, căreia i-a murit copilul acum câteva săptămâni. Mai demult ea, împreună cu bărbatul ei, a participat la o adunare în California, și a fost prezentă când a fost înviat copilul acela din Mexic. Ei au făcut atunci o călătorie lungă pentru a veni la adunarea ținută acolo. Mama aceea mexicană a rămas în mașină și a învelit copilașul ei rece cu niște pături. Aceasta s-a întâmplat în San Bernardino, când ei au venit acolo și-au spus că copilașul lor murise în dimineața acelei zile. Eu am luat această formă înțepenită în mâinile mele, am ținut copilașul în brațele mele, și m-am rugat nostru Domn. Și eu am simțit cum trupușorul copilașului începea să se încălzească, iar câteva minute mai târziu el fugea și sărea. Dar voi vedeți că noi nu facem de cunoscut astfel de lucruri.

Astăzi peste tot se face atâta reclamă despre toate și totul se face de cunoscut. Dar vedeți, aceste lucruri nu se întâmplă pentru așa ceva. Lumea și așa nu o va primi, dar Biserica Lui o trăiește. Noi n-avem

nevoie de aceste lucruri care sunt publicate peste tot, nu! Noi credem așa cum a fost atunci când a venit Ioan. La prima venire au fost foarte puțini aceia care credeau cu adevărat și L-au primit pe Domnul: Ana, Ioan Botezătorul și încă câțiva. Acum noi așteptăm revenirea Lui.

Soțul acestei mame, domnul Stadskev, al cărui copilaș a murit în Germania, este duhovnic în armata americană. Zi și noapte, de cinci ori această mamă a încercat mă sune ca eu să mă duc pentru a învia copilul ei. Eu m-am rugat foarte mult pentru acest caz. Doresc să vă arăt că și medicii cred în aceasta. Sora i-a dat medicului cartea: „Un profet vizitează Africa de Sud”. Această femeie a zis: „Dumnezeu este în stare să învie copilul meu”. Desigur. Ei l-au informat pe tată că copilul lui a murit, iar medicul a spus: „Bine, eu voi păstra oxigenul și voi pune copilul în incubator”. Medicul a vrut să aștepte până când eu voi răspunde. Ei erau pregătiți să-mi pună la dispoziție un avion cu reacție care să mă ducă la Heideilberg în Germania, pentru ca eu să mă rog pentru acest copil. Eu m-am rugat toată noaptea, dar nu s-a întâmplat nimic. Dis de dimineață, când eram gata să intru în casă am văzut lumina deasupra ușii mele. Eu am auzit pe cineva intrând în cameră; m-am ridicat și am spus: „Doamne, ce dorești să-i spui robului Tău?”. Și glasul Domnului a vorbit: „Să nu te duci la copil, pentru că mâna Domnului a lucrat”. După aceea am vorbit la telefon cu această soră și i-am spus: „Soră Stadskev, înmormântați copilul. Totul s-a întâmplat după voia Domnului”. Iar acum, când sora a venit la mine, ea m-a întrebat: „Frate Branham, a fost credința mea slabă?” Eu i-am spus: „Nu, n-a fost aceasta. Tu, împreună cu bărbatul tău, ați crezut foarte bine. Și totuși tu Îl lauzi pe Domnul, cu toate că nu s-a întâmplat așa cum te-ai așteptat”.

Când lucrurile decurg așa cum vrem noi, atunci este ușor să crezi. Dar dacă nu decurg așa, atunci nu este chiar atât de simplu să crezi. Fiecare om care vine la Domnul este încercat și corectat. Noi știm aceasta și ne ținem tare de El. Dacă Dumnezeu ne binecuvântează sau nu, orice s-ar întâmpla, noi ne ținem tare de El și credem că El ne va purta.

Acum, înainte de a ne apropia de tema noastră, să citim din Cuvântul lui Dumnezeu. Voi știți, credința vine în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu. Astăzi nu doresc să mă întind prea mult cu

vestirea. Fratele Jack m-a rugat să vin, iar eu sunt bucuros că mă aflu astăzi în acest loc. El mi-a spus că aici sunt mulți bolnavi pentru care ar trebui să mă rog, dar mai întâi doresc să vorbesc și după aceea mă voi ruga pentru bolnavi.

Acum permiteți-mi să citesc din Cuvântul lui Dumnezeu. În ultimele săptămâni m-am gândit asupra acestei teme. Mi-am făcut patru pagini de notițe la care mă voi referi. Dacă doriți să deschideți Biblia împreună cu mine, atunci o puteți face. Voi știți că deseori vorbesc scurt despre o temă, dar acum vă rog să deschideți Biblia împreună cu mine la Evanghelia după Ioan cap. 1, iar după aceea vom citi și din Ioan 4:24-26.

Mai întâi citim din Ioan 1:40-43: *„Unul din cei doi, care auziseră cuvintele lui Ioan și merseseră după Isus, era Andrei, fratele lui Simon Petru. El, cel dintâi, a găsit pe fratele său Simon și i-a zis: «Noi am găsit pe Mesia» (care tâlmăcit înseamnă Hristos). Și l-a adus la Isus. Isus l-a privit și i-a zis: «Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa», (care tâlmăcit înseamnă Petru)...”*.

Acum citim din Ioan 4:24-26: *„«Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr.» «Știu», i-a zis femeia, că are să vină Mesia (căruia I se zice Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.» Isus i-a zis: «Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.»”*.

Doresc ca din acest text să-mi extrag tema mea, cu titlul „**Mesianii**” sau „**Mesia**”. Doresc ca tema mea de astăzi să fie în jurul cuvântului Mesia. Cuvântul în sine înseamnă „Unsul”. În acest context poate fi folosit cu „Împăratul uns”. Înseamnă și „Hristos”, dar noi îl vom folosi mai întâi în legătură cu gândul „Împăratul uns”. Mai întâi ne gândim la Gen. 3:15 unde este scris că sămânța făgăduită femeii, care trebuia să vină, este Unsul. În toată Scriptura, toți prorocii au vorbit de venirea acestui Împărat uns. Mie îmi place acest cuvânt „Unsul”. Vedeți, Dumnezeu L-a uns și El era Împăratul, El a fost Acela care trebuia să conducă Israelul în libertate, pentru a-i face stăpâni peste națiuni. Acest Împărat uns trebuia să facă aceasta.

Eu cred că Isus din Nazaret a împlinit fiecare tablou despre care au vorbit prorocii, tot ceea ce trebuia să îplinească Mesia. Eu cred că

Isaia 9:6 s-a împlinit, Israel a primit un semn. Dumnezeu spusese: Eu vă voi da un semn veșnic, valabil pentru totdeauna: „*Iată, fecioara va rămâne însărcinată*” – acesta a fost semnul. Cel ce va fi născut va fi numit: „*Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii*”. Eu cred că Isus a împlinit fiecare tablou, fiecare făgăduință dată de Iehova despre Împăratul care va veni, Mesia; indiferent câți spuneau că El s-a prăpădit împreună cu lucrarea Lui. Nu! El încă mai este Împărat, Împărat în mijlocul sfinților Săi. Așa ne este spus în Apocalipsa, că El este în mijlocul alor Săi. El are o Împărăție, iar voi aparțineți Împărăției Lui. El este Unsul. Dar nu doar aceasta, El a făcut din noi împărați și preoți ai lui Dumnezeu, unși ai lui Dumnezeu. Așadar, Isus a împlinit fiecare tablou descris dinainte.

Iudeii au auzit ani de zile aceste făgăduințe, dar cum a fost posibil că ei nu L-au recunoscut? Acești teologi erau atât de instruiți în Scripturi, atât de exacti cu Scriptura și totuși ei nu L-au recunoscut pe El, Unsul. Se părea ca și cum nu s-ar fi întâmplat. Noi suntem de părerea că ei ar fi trebuit să-L recunoască, dar Dumnezeu le-a orbit ochii. Aceasta dovedește că a fost brațul lui Dumnezeu. A fost atât de clar confirmat înaintea lor, semnele lui Mesia au dovedit că El este Mesia, că El este Unsul, dar ei au pierdut timpul cercetării lor, trecând pe lângă. Trebuie să fi fost brațul lui Dumnezeu. Înțelegeți? Dacă nu, atunci ei ar fi trebuit s-o vadă.

Nu este și astăzi același lucru? Dacă Evanghelia este ascunsă, atunci este ascunsă pentru aceia care sunt orbiți și vor fi pierduți. Singura modalitate pentru a vedea vine de la Dumnezeu. În Is. 9:6 este scris că El este „*Părintele veșnicilor, Dumnezeul tare*”. Puteți citi în Gen. 1:26 unde ne este arătat când Dumnezeu l-a făcut pe om. Vă puteți nota acest verset biblic unde ne este arătat că de la început Dumnezeu a hotărât omul pentru un scop divin: să fie un fel de dumnezeu mai mic decât Dumnezeu, creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Omul, are mâini ca Dumnezeu, picioare ca Dumnezeu, ochi și urechi, totul ca Dumnezeu. El a fost creat așa pentru că el este un fiu al lui Dumnezeu. Isus S-a referit la aceasta atunci când a spus: „*Cum Mă puteți osândi, zicând voi că hulesc Eu pentru că am zis: «Sunt Fiul lui Dumnezeu!» Dacă Legea voastră a numit «dumnezei» pe aceia cărora le-a vorbit (la care a venit) Cuvântul lui Dumnezeu?*”. El

s-a referit la proroci, unși. Înțelegeți? „Unși” dar mai mici. Isus a fost atât de uns încât a fost mai mult decât un proroc, Isus a fost atât de uns, încât toată plinătatea lui Dumnezeu locuia în trupul Său. El era Dumnezeu. Prorocii aveau aceeași ungere, dar într-o măsură mai mică.

Atunci când Dumnezeu l-a făcut pe om, l-a făcut ca pe un dumnezeu, căci i-a dat o stăpânire, pentru a putea stăpâni. Omul avea putere peste păsări, animale, vânt, peste mări și valurile ei, peste pești, și era stăpân peste tot. Omul a fost pus ca stăpân peste toate lucrurile, a fost uns pentru a stăpâni, căci el a fost creat după chipul lui Dumnezeu pentru a stăpâni în domeniul pământeasc.

De aceea Biblia ne spune că întregul Pământ, întreaga creație așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Lumea așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu, ca ei să fie aduși înapoi în starea originală. Așadar, noi am fost creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Atunci când Dumnezeu i-a făcut pe oameni le-a dat din Duhul Său; căci El i-a creat după chipul Său. Dacă doriți să luați la cunoștință aceasta: noi știm că oamenii nu sunt animale, nu. Oamenii, în starea lor decăzută, încă mai sunt capabili să facă lucruri uimitoare. Ei au inteligență, construiesc case, au realizat multe și de-a lungul timpului au îmbunătățit totul. Astăzi există sateliți și multe alte lucruri. Ei pot ocoli pământul în doar câteva ore, lansează sateliți în spațiu, astfel că pot controla totul de sus. Vedeți ce au realizat ei? Noi știm cu câtă rapiditate au progresat aceste lucruri și cum au decurs lucrurile până în ziua de azi. Ei pot calcula și înfăptui tot ceea ce și-au pus în gând să facă. Astăzi ei circulă cu o viteză de câteva sute de mile, sunt foarte, foarte rapizi. Zboară sus și nu doar atât, sfidează forța gravitațională, sunt atât de inteligenți, atât de iscusiți, încât pot face orice. Ei au fost creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și sunt dotați pentru a putea împlini tot ceea ce și-au pus în gând să facă. Vedeți că aceste lucruri sunt posibile chiar și în această stare decăzută.

De pildă, când un om este mântuit, atunci când Dumnezeu ia locuință în acel om, Lumina care pătrunde în interiorul lui este cam cât un punct mic. Înțelegeți? Mai întâi omul trebuia să fie făcut asemenea unui templu, un loc în care locuiește Dumnezeu: Curtea de afară, Locul sfânt, Locul preasfânt, slava lui Dumnezeu din interior, perdeaua.

Așadar, în exterior avem porțile trupului, cele cinci simțuri de care avem nevoie. În interior este duhului omului, care, de asemenea, are cinci intrări. Dar apoi, în interiorul interiorului, sufletul, care arată în realitate ceea ce este omul cu adevărat; la poarta către suflet este doar *o singură intrare* - pentru a ajunge în slava lui Dumnezeu - pentru ca Dumnezeu să poată prelua controlul total, iar aceasta se petrece doar prin *voința noastră liberă* cu care am fost înzestrați. Noi trebuie să luăm această decizie de a-I permite lui Dumnezeu să intre în inima noastră și să-I dedicăm Lui totul. Noi ne putem decide liber. Voi puteți acționa corect sau greșit. Voi trebuie să vă decideți, căci ați fost înzestrați cu o voință liberă, ca Adam și Eva.

Așadar, dacă Dumnezeu ia locuință în inima unui om prin Duhul, atunci sufletul, duhul și trupul lui vor fi preluate sub controlul Său. Aceasta se petrece atunci când un om se pocăiește. Când un om este născut din nou, atunci Duhul lui Dumnezeu intră în omul respectiv și, rând pe rând, ocupă întreaga ființă a omului. Apoi toată amărăciunea, toate gândurile rele, totul trebuie să părăsească pe omul respectiv, și omul este adus înapoi în starea de dinaintea căderii în păcat din Grădina Edenului.

Isus a spus în Mar. 11:23 *„Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: «Ridică-te și aruncă-te în mare», și dacă nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut”*. Înțelegeți? Dumnezeu ne aduce înapoi în această stare.

Noi suntem făcuți din elemente chimice și avem în noi lumină cosmică. De pildă, lumina cosmică este folosită pentru razele Röntgen. Iar dacă noi ne punem întreaga noastră ființă cu toate aceste elemente pe care le avem, la dispoziția lui Dumnezeu, în Lumina veșnică, pentru ca Dumnezeu să poată locui, gândi, vorbi și umbla prin noi, atunci nu mai suntem noi, ci Dumnezeu în noi; nu mai este omul, ci este Dumnezeu în om. Apoi în om este Viața, este Lumina. Viața veșnică este Lumina veșnică a lui Dumnezeu care locuiește în om, descoperită prin Duhul Sfânt. Înțelegeți? Atunci nu mai suntem păcătoși, ci devenim asemenea lui Dumnezeu.

Nu demult s-a făcut o fotografie unui bărbat care se ruga pentru bolnavi, și s-a putut observa o lumină sub brațul său. Ei au făcut

această fotografie, așa cum se face un film cu raze Röntgen. Cred că magazinul Reader's Digest și magazinul „Newsweek” au descris aceasta în articolele lor. În aceste articole a fost scris câte vindecări au loc cu adevărat prin rugăciunea credinței și au confirmat că o lumină emana în timp ce acest bărbat se ruga pentru bolnavi. Înțelegeți?

Noi știm că în Mar. 16:18 este scris: „*Își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși*” și știm ce înseamnă. Când Dumnezeu a spus aceasta, El știa ce spune. Când noi punem mâinile peste bolnavi, atunci ei trebuie să se însănătoșească. Dumnezeu știa ce spune. O, eu doresc să văd Biserica în această stare, încât Dumnezeu să poată face totul. Atunci Dumnezeu a devenit om, devenind Mesia, El fiind Mesia. Dacă noi ne putem dedica Lui așa cum S-a dedicat El, atunci noi devenim unși, atunci suntem niște lumini mai mici; aceasta ar trebui să fie Biserica, niște mici unși.

Aceasta este Biserica lui Dumnezeu. Ea stă în Lumina Lui, în Lumina lui Mesia, a Hristosului înviat care se afla în poporul Său, în cei unși. Ei sunt aceia prin care lucrează El în fiecare epocă a Bisericii. Dumnezeu ne unge. Aceasta este Biserica unsă a lui Dumnezeu. Mesia înseamnă Unsul. El este Împărat. Iar dacă noi suntem unși cu același Duh, atunci noi suntem la fel cum a fost Mesia, căci noi reflectăm lumina, puterea, slava și stăpânirea Lui. Este Mesia. O, cât de minunat strălucește Împărăția Lui! Noi vedem slava Lui. Problema de astăzi este că totul este atât de organizat, o organizație moartă. Se vorbește de o așa zisă lumină, dar unde este cu adevărat Lumina? Astăzi noi avem nevoie de Lumina lui Mesia, Lumina pentru acest timp. O, eu Îl iubesc pentru bunătatea Lui!

Acesta este adevărul. Dumnezeu cheamă astfel de unși, astfel de mesiani. Dumnezeu a făcut din noi preoți și împărați. Așa cum Isus a fost Marele Preot al lui Dumnezeu, tot așa și noi suntem niște preoți mai mici. Isus a fost plinătatea lui Dumnezeu care locuia în trupul Său, pentru a-L descoperi pe Dumnezeu în această lume. Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Așa cum Dumnezeu era în Hristos, tot așa vine El acum în Biserica Sa și ne unge, făcând din noi unșii Lui. O, ce minunat! Înțelegeți aceasta?

Aceleași lucrări pe care le-a făcut El se petrec acum în Biserica Lui, aceeași putere pe care a avut-o El este în Biserica Lui, iar Biserica Sa este locul Său de stăpânire. El este Împăratul acestei Împărății, iar noi suntem preoți și împărați care Îi aducem lui Dumnezeu jertfe duhovnicești, rodul buzelor noastre, dând slavă Numelui Său. Amin. O ce minunat! Înțelegeți aceasta? Mesiani. Unși cu această ungere. Cu toate că sunt mai mici, dar sunt unși de El, de Mesia, de Cel mare.

Atunci când Isus era pe pământ, ei nu puteau nega faptul că El era Mesia, căci El făcea semnele lui Mesia. Iudeii au fost orbiți și acesta este motivul pentru care ei nu L-au recunoscut ca fiind Mesia. Același lucru se întâmplă cu Biserica din acest timp. Lumea este orbită, ei n-o pot vedea, dumnezeul acestei lumi le-a orbit ochii față de lucrurile spirituale care se petrec acum. O, dacă am putea noi înțelege...!. Isus umbla și împlinea semnele lui Mesia, iar oamenii Îl vorbeau de rău. Dacă pe El, Cel mare, Unsul, pe Împărat Îl huleau, cu cât mai mult vor fi huliți ai Lui, care sunt parte din Împărăția Lui? Dacă pe El L-au numit „Beelzebul”, ce vor face atunci cu voi? Ei vă numesc „holy roller” și vă dau tot felul de denumiri cu care vă ponegresc. Aceasta vine de la Diavolul. Și astăzi ei se comportă la fel față de aceia care sunt ai Lui, așa cum au făcut și cu El în acel timp.

Acum voi ziceți: „Frate Branham, Isus a avut semnul lui Mesia. Care a fost acest semn?” Biblia spune că atunci când va veni Mesia, El va fi un Proroc și va avea semnele unui proroc.

Fiecare învățător al Bibliei știe lucrul acesta, știe că Moise a spus: „*Domnul Dumnezeuul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi un proroc ca mine*”. Când El va face aceste semne, prin acestea Îl veți putea recunoaște. De exemplu, în Ioan 4, El i-a spus femeii: „*«Cinci bărbați ai avut»*. Femeia I-a zis: *«Doamne, văd (recunosc) că ești proroc. Știi că atunci când va veni Mesia, (căruia I se zice Hristos) ne va spune toate lucrurile. Tu cine ești?»* Isus i-a zis: *«Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.»*”. Apoi femeia s-a dus în cetate, strigând oamenilor: *«Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?»*. Isus a zis: „Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar dacă am ungerea și fac lucrările lui Dumnezeu, sunt uns de El pentru a le face, atunci nu sunt Eu acela care face aceste lucrări, ci Tatăl care locuiește în Mine, El face

lucrările Lui. Dacă nu, atunci să nu Mă credeți, dar dacă se întâmplă, atunci credeți”. Aceasta a fost pentru Mesia. Dar de ce nu și pentru Biserică? O puteți vedea? Sunteți pregătiți?

În Ioan 14:12 Isus a spus: „*Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea*”. Înțelegeți? Unși, mesiani. Ei Îl reprezintă pe Mesia. Iar în Marcu 16 este scris: „*Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede, pe acești unși: «...»*”.

Cât de departe? În toată lumea, la orice făptură. O, eu mă bucur nespus de lucrul acesta. Cum puteți voi șterge aceasta? Aceasta nu merge. N-a fost doar pentru ucenici. Isus vorbea de toată lumea, până la marginile pământului, la orice făptură. Aceste semne vor însoți pe cei ce vor crede. Înțelegeți? Dar ce este cu aceia care nu cred că aceste semne îi vor însoți? Cum ați citit voi istoria Bisericii? Eu am citit multe despre părinții Bisericii și aș putea enumera numele lor. Peste tot ei au scris că la sute de ani după moartea lui Hristos, până la începutul bisericii catolice, Irineu, Martin, Columba și toți acești bărbați sfinți predicau botezul în Numele lui Isus Hristos, iertarea păcatelor, vorbirea în limbi, morții înviau, bolnavii erau vindecați, se întâmplau semne și minuni, până în epoca întunecată. Mai rămăsese doar o mică rămășiță. Ei țineau sus lumina Evangheliei, strălucind. Erau mesianii, unșii, care țineau tare și reprezentau Împărăția lui Mesia. Isus n-a eșuat, El a făcut ceea ce a făgăduit, El a venit pentru a-Și ridica o Împărăție. El a făcut aceasta, Împărăția lui Dumnezeu vine în inimile noastre prin puterea Duhului Sfânt. Duhul lui Dumnezeu coboară și unge Biserica pentru a se putea întâmpla semne și minuni, ca prin aceasta să fie dovedit că El este Mesia, Împăratul, în mijlocul alor Săi. Amin. Acum aș dori să tresalt de bucurie.

O, sunt atâția oameni care spun: „Haideti la noi, aderați la mișcarea noastră, noi avem cele mai mari..., avem una și alta”. Unde este diferența? Toate acestea sunt nebunii care vor pieri. Dar Împărăția lui Dumnezeu este ridicată în inima și în sufletul omului, prin descoperirea lui Isus Hristos. El a spus: „*pe această stâncă voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui*”. Pe această

descoperire. Voi trebuie să aveți această descoperire, apoi sunteți credincioși adevărați, iar după aceea aceste semne vă vor urma. Înțelegeți voi cine este Mesia? El are o Împărăție, Împărăția lui Dumnezeu. Unșii sunt unși cu același Duh cu care a fost uns El. Înțelegeți?

Odată, mama fiilor lui Zebedei I-a făcut o cerere: „*Poruncește ca, în Împărăția Ta, acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la stânga Ta*”. Iar Isus a zis: „*Puteți voi fi botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?*”. Și apoi a continuat să spună: „*că a ședea la dreapta și la stânga Mea nu atârnă de Mine s-o dau*”.

Locul în Împărăție nu este dependent de putința noastră de a bea paharul prigoanei, chiar dacă suntem botezați cu același botez sau indiferent ce am putea face. Înțelegeți? Dacă El a fost Mesia pentru că El era uns cu Duhul Sfânt, atunci și toți aceia care sunt unși cu același Duh Sfânt sunt niște mici dumnezei. Într-o bună zi aceste trupuri vor fi înviate. Dar eu nădăjduiesc că înainte de aceasta Dumnezeu va avea o Biserică, un popor în mijlocul căruia puterea Lui se va manifesta într-un mod corespunzător. Așadar, Mesia, Unsul, Împărat, pentru a elibera. Noi am devenit preoți și împărați. Preoții slujesc, semnele îi însoțesc și ei reflectă viața Lui.

Noi suntem în Împărăția Lui. Voi nu trebuie ca întâi să muriți pentru a fi în această Împărăție. Spiritual trebuie să muriți, dar nu fizic. Însuși Dumnezeu este Acela care preia controlul asupra ființei voastre și Se manifestă prin voi. Să nu lăsați în voi nici o rădăcină de amărăciune, ură, răutate, neînțelegere sau altceva asemănător. Aruncați afară toate aceste lucruri, aruncați răutatea, superstițiile și toată necredința din voi. De fiecare dată când aruncați afară puțină necredință și faceți ordine în viața voastră, Dumnezeu preia direct mai mult loc în voi. Înțelegeți? Este la fel cum i-a fost spus lui Iosua: „*Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, vi-l dau*”. Înțelegeți? Noi suntem în Împărăția lui Dumnezeu.

Toți filistenii necredinței, toți amoriții, toți amaleciții trebuie scoși afară. Voi trebuie să cuceriți țara și s-o stăpâniți. Amin. Eu iubesc aceasta. Să nu spuneți că zilele minunilor au trecut. Afară cu voi amoriților! Dacă se spune că nu mai există viziuni, afară cu voi

amaleciților! Înțelegeți? Voi înaintați, străpungeți, sunteți umpluți pe deplin cu Duhul lui Dumnezeu și Dumnezeu este în stare să facă lucrările Lui prin voi. Atunci când Ilie și-a așezat trupul peste acel copil mort și mortul a înviat, Dumnezeu era în acest om. Înțelegeți? Dumnezeu l-a preluat căci prorocul a fost uns. Fiecare proroc al lui Dumnezeu din Vechiul Testament a fost uns cu Duhul Sfânt.

Prorocii erau niște lumini mici, dar El a fost plinătatea lui Dumnezeu în trup, Mesia. Toți ceilalți au fost mesiani mici, dar erau unși cu același Duh. El a avut toată plinătatea. Fiecare om care a primit adevăratul botez cu Duhul Sfânt este uns cu același Duh Sfânt cu care a fost uns Isus din Nazaret, care a vindecat bolnavii, făcând numai bine. Înțelegeți aceasta? O, aceasta mă face să mă simt atât de bine când știu că El trăiește și astăzi. Ceva se întâmplă cu un om care a trăit aceasta. O ființă umană este destinată unui scop înalt, creat de Dumnezeu pentru aceasta. Scopul lui pe pământ este de a prelua stăpânirea ca un dumnezeu. O ce minunat! Nădăjduiesc că nu vă poticniți de ceea ce v-am spus. Mai am destule notițe scrise.

Nu demult, într-o seară, am văzut pe cineva făcând o demonstrație. El a pus un pahar cu apă pe masă, s-a concentrat asupra paharului cu apă până când paharul s-a crăpat și apa s-a vărsat. Apa a curs din pahar doar prin puterea de concentrare a aceluși om. Dacă un păcătos poate sparge un pahar cu apă, folosindu-se doar de gândurile și mintea lui, atunci ce ne arată aceasta? Ne arată că omul este destinat pentru ceva anume, chiar dacă el este într-o stare decăzută.

Înțelegeți? Dacă omul se poate întoarce înapoi la Dumnezeu, iar dacă Dumnezeu cu puterea Lui poate lua locuință în om și această putere este dezlănțuită în Împărăția lui Dumnezeu, atunci este ca o mitralieră. Atunci puterea lui Dumnezeu se poate manifesta în el. Hristos în noi, astfel încât El preia controlul, călăuzind și conducând totul. Amin. Atunci un om cu o astfel de credință în Cuvântul lui Dumnezeu poate învia morți, poate curăța leproși și scoate demoni. Amin.

Înțelegeți? Noi suntem făcuți ca Dumnezeu, după chipul lui Dumnezeu. De aceea Dumnezeu a devenit Om pentru ca omul să devină un mic Dumnezeu. Noi suntem urmașii Lui. Dumnezeu vrea să

ne prindă în mâinile Sale, ca să ne călăuzească. Noi trebuie să fim călăuziți. Pentru călăuzire n-avem nevoie de teologie, nu, în nici un caz. Teologia este doar un izolator care ne desparte de călăuzire. Se spune că zilele minunilor au trecut și că așa ceva nu mai există. Dar toate acestea sunt doar izolatori. Noi n-avem nevoie de așa ceva, afară cu toate astea! Apoi se mai spune că nu mai există vorbiri în limbi și așa mai departe. Dar Biblia spune că Dumnezeu este același. Iar cine L-a trăit pe Dumnezeu, crede Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este scris, bazându-se pe acesta. Acesta este omul călăuzit și condus de Dumnezeu. Un astfel de om are o mare credință.

Voi știți că nu demult am vorbit despre tema: „Setea vieții”. Ce le determină pe femei să danseze rock and roll? De ce tinerii, tinerele și toți ceilalți merg la petreceri, se dedau la plăceri și se comportă astfel? Ei însetează după ceva. Bineînțeles că în ei a fost pusă și este o sete după Dumnezeu, dar ei încearcă să astâmpere această sete sfântă cu lucruri diabolice, numite plăceri. Dar niciodată nu veți reuși să astâmpărați această sete după Dumnezeu cu lucrurile lumii. Voi puteți dansa, bea, preacurvi, puteți face tot ce vreți, dar vă veți treziți cu dureri de cap și, într-o bună zi, vă veți trezi în iad. Înțelegeți? Voi faceți toate aceste lucruri pervertite, dar voi ați fost făcuți după chipul lui Dumnezeu, și trebuie să însetați după Dumnezeu.

Dumnezeu dorește să locuiască în voi, Dumnezeu dorește să pună Cuvântul Său în voi, dorește să vă conducă și să vă călăuzească așa cum a făcut-o cu Avraam. El i-a dat făgăduința lui Avraam. Avraam a perseverat în credință, crezând făgăduința pe care Dumnezeu i-a dat-o până ce a ajuns la vârsta de 100 de ani. El a crezut fiindcă Dumnezeu i-o spusese. El era uns. El avea Cuvântul lui Dumnezeu în interiorul lui și Cuvântul l-a uns. Avraam l-a crezut, iar Dumnezeu l-a împlinit.

Același Dumnezeu este în seara aceasta în mijlocul nostru, cu același Cuvânt și același Duh. Prin rănilor Lui suntem vindecați. Așa este scris. El vă conduce spre mântuire, El vă conduce la vindecare. O cât Îl iubesc! Voi ați fost făcuți așa, în voi a fost pusă o sete ca să însetați după Dumnezeu, dar Diavolul a pervertit această sete sfântă. Dar voi trebuie să fiți atenți ca să nu vi se întâmple ca iudeilor de atunci, când totul era prea târziu. Lumea și așa nu va crede. În 2 Tim. 3 Biblia arată cum va fi în zilele de pe urmă, cum oamenii vor fi trufași,

lăudăroși, obraznici, iubitori de plăceri, îi vor disprețui pe cei buni, îi vor respinge pe cei unși, vor fi trufași, iubitori de plăceri mai mult decât de Dumnezeu, având o formă de evlavie.

Vedeți ce fel de evanghelizare este astăzi? Vedeți aceasta? Dar Dumnezeu a venit la ai Săi și ei nu L-au primit. Cei ce L-au primit erau un grup foarte, foarte mic. Cred că optzeci la sută din oamenii de atunci nu știau că El era acolo. El n-a fost trimis la marile biserici, ci la ai Săi care Îl vor primi. Iar El a zis: „Oile Mele ascultă glasul Meu”. O, Shreveport, să nu lăsați să treacă acestea peste capetele voastre! Domnul a spus: „*Oile Mele ascultă glasul Meu*”. Este Cuvântul Său prin care El Și-a exprimat gândurile Sale. Înțelegeți? Voi necesitați un astfel de tratament, voi aveți nevoie de așa ceva.

Acum vă rog să fiți atenți înainte de a încheia cu acest subiect. Deci ce este omul? El are mâini ca Dumnezeu, are ochi ca Dumnezeu, are un nas ca Dumnezeu, urechi ca Dumnezeu, are un trup ca Dumnezeu, el este creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Înțelegeți? Omului i-a fost dată stăpânirea peste Pământ, ca să stăpânească Pământul. Dumnezeu este Stăpânul întregului Univers, dar omul a fost pus ca stăpân asupra Pământului. Noi am fost aduși înapoi la Dumnezeu. El, Mesia ne-a adus înapoi și ne-a uns. Bineînțeles, voi ați fost aduși înapoi la înfierea deplină a lui Dumnezeu și sunteți unși.

Acum permiteți-mi să vă întreb ceva. Aceasta este mâna mea, acesta este degetul meu, aceasta este urechea mea, acesta este nasul meu; dar cine sunt eu? Toate acestea nu sunt eu, ci sunt mădulare care îmi aparțin mie. Aceasta este mâna mea, voi puteți vedea mâna mea, este doar ceva ce îmi aparține. Acest trup este doar o casă în care eu locuiesc, dar unde sunt eu? Cine sunt eu? Undeva trebuie să fiu. Dacă toate acestea îmi aparțin mie, unde sunt eu? Vedeți aceasta? Eu sunt cineva căruia îi aparțin toate acestea. Mâna îmi aparține mie, dar cine este adevăratul eu căruia îi aparțin toate aceste mădulare? Este acel duh căruia i-ați permis să intre în voi. Așadar aceasta dovedește ce duh este în voi. Aceluia căruia vă puneți la dispoziție, aceluia îi sunteți robi. Dacă un astfel de om poate sparge un pahar cu apă cu o forță telepatică și cu o astfel de concentrare și putere invizibilă, dacă un păcătos cu un astfel de duh pervers și osândit poate face așa ceva, atunci cu cât mai

mult puteți face voi ca fii și fiice ale lui Dumnezeu care sunteți umpluți cu Duhul lui Dumnezeu? Amin.

Fiecare făgăduință a lui Dumnezeu este adevărată și trebuie să se împlinească. Așadar darul lui Dumnezeu este Cuvântul Său. Dumnezeu a făgăduit darurile și ele corespund de fiecare dată cu Cuvântul Său. El Se îngrijește de aceasta. El v-a dat darurile Duhului Sfânt și voi credeți, apoi Dumnezeu este prezent pentru a-Și descoperi puterea Lui în voi. Înțelegeți? Mai întâi este adus Cuvântul și Duhul Sfânt însoțește Cuvântul peste tot unde Cuvântul este predicat. Acolo se aude cum Duhul lui Dumnezeu vine asupra adunării. Bineînțeles. Duhul lui Dumnezeu însoțește Cuvântul lui Dumnezeu. Căci peste tot unde Cuvântul este predicat, Duhul îl însoțește. Așa este. O, aceasta îmi place foarte mult. Mie îmi place instruirea biblică aprofundată. Dacă Duhul Sfânt se poate întoarce înapoi pentru a confirma totul – bineînțeles că El o face – și dacă voi puteți primi acest Cuvânt, atunci este ca un mare generator care produce electricitate, și apoi se întâmplă tot ceea ce a fost făgăduit.

Când a venit Ioan Botezătorul el a știut care parte a Cuvântului se referea la el. El știa că a fost hotărât de Dumnezeu să aducă Cuvântul în acea perioadă. În Isaia 40 era scris: „*Un glas strigă: «Pregătiți în pustie...»*”, iar el striga în pustie, el își cunoștea însărcinarea și era neînfricat. Amin. Acum vedeți odată cum a venit el. Dumnezeu spusese mai dinainte despre aceasta: „*Munții vor răsună de veselie și toți copacii vor bate din palme. Orice vale să fie înălțată, orice munte și orice deal să fie plecate!*”. Dar teologii de atunci aveau tălmăcirea lor proprie despre aceasta, spunând: „Frați sfinți, Dumnezeu va deschide cerul și va coborî scara lui Iacov, El va trimite pe unul din prorocii Lui la noi, iar apoi marele preot Caiafa va intra pe scenă și îl va prezenta”. Iar el ar fi spus: „Iată-mă!”. Dar ce s-a întâmplat? El a venit ca bărbat din pustie, înfășurat cu o haină de păr de cămilă, care probabil făcea o baie o dată la șase luni, și le-a zis: „*Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape*”. Atunci copacii băteau din palme, aplaudau. Slavă Domnului!

Ce este astăzi cu marea evanghelizare? Este atâta nebunie. Această Evanghelie nu va cutremura lumea, nu. Ea va cuprinde doar Biserica Lui, desigur. Biserica va fi cutremurată. Și în ultimii ani

Biserica a fost cutremurată puternic. Lumea nu știe nimic despre ceea ce s-a întâmplat, nu este pentru lume, ei sunt morți. Voi nu-i puteți mișca pe acești morți, ei sunt morți de două ori și dezrădăcinați. Dar voi ziceți „eu sunt încă unul dintre aceștia”. Ei bine, dacă voi doriți, poate ziceți: „bunica mea a aparținut de ei”. Dar astăzi este important ce face Dumnezeu acum. Umblați acum în lumină. Bunica a trăit în lumina timpului ei. Dacă doriți să trăiți viața bunicii voastre, atunci voi surorilor de ce nu vă îmbrăcați cu îmbrăcămintea ei? Poate că ce am spus acum a fost puțin prea direct, dar am spus-o. Da, la adunare nu mai doriți s-o aduceți pe bunica, dar nici îmbrăcămintea ei nu mai vreți s-o purtați.

Toți adevărații proroci ai lui Dumnezeu au vorbit împotriva păcatului, toți unșii Domnului care au stat înaintea lui Dumnezeu ținând sus Adevărul au făcut aceasta. Dumnezeu vă va lua și vă va descoperi fiecare făgăduință. Dar mai întâi trebuie să fiți examinați. Înainte de a putea fi plătit un cec se verifică dacă există banii care trebuie achitați. Înțelegeți? Voi toți trebuie să treceți prin această examinare. Iar după aceea Dumnezeu va plăti fiecare cec, desigur. Dar mai întâi trebuie să fiți testați, așa este, desigur. Dumnezeu a făgăduit aceasta.

Întrebarea este tot aceea pe care a pus-o Pavel atunci: „*Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?*”. Iar după aceea a spus că voi trebuie să vă botezați în Numele lui Isus Hristos. „*Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru*”. Așa este scris în Fapte 2:38-39. Pavel și-a pus mâinile peste ei, ei proceau și vorbeau în limbi, și Dumnezeu S-a descoperit în mijlocul lor într-un mod minunat. Duhul Sfânt a venit asupra lor și Dumnezeu a împlinit fiecare făgăduință în mijlocul lor. Este real și totul este semnat cu numele lui Isus, nu cu un alt nume și nici cu titluri, nu. El recunoaște doar propriul Nume. Amin. Bineînțeles că este așa. El recunoaște doar propriul Său Nume. Așa cum a zis: „*orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vi se va da*”. Desigur. Dar când voi treceți prin acest examen, voi trebuie să știți ce se cere de la voi. Isus a zis: „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da*”. Trebuie s-o primiți pentru

că așa spune făgăduința. Voi sunteți unși, desigur. Voi ați primit darul Duhului Sfânt și sunteți ascultători față de Cuvântul lui Dumnezeu.

După nașterea lui Isus și după ce Duhul Sfânt a venit asupra Lui, El a mers ca să împlinească Cuvântul. După ce voi mergeți la altar, veniți apoi să împliniți Cuvântul lui Dumnezeu. Să nu-I puneți Domnului condiții, ci fiți pregătiți să împliniți tot ce a spus El. Veniți, primiți salvarea voastră, primiți vindecarea voastră, primiți totul, primiți plinătatea Duhului Sfânt. Spuneți-I: „Doamne, eu n-am ce-Ți da. Eu vin la crucea Ta așa cum sunt, Te rog primește-mă!”. El va onora aceasta. Bineînțeles. Voi veți fi pregătiți pentru a vă boteza și El vă va călăuzi mai departe. Când cineva spune că el crede în Isus, atunci Îl primește ca Mântuitorul lui personal; și atunci orice va cere de la El este deja semnat cu Numele Isus și el o va putea primi. Înțelegeți? Dar voi trebuie să treceți prin această examinare. Iar apoi Dumnezeu va împlini fiecare făgăduință.

Noi suntem mesiani, suntem unși, trăim în zilele de pe urmă, în ultima epocă laodiceeană care este o epocă întunecoasă, o epocă fățarnică. Amurgul este cel mai rău timp, este timpul amăgirii. Când călătoriți cu mașina în timpul amurgului, atunci trebuie să fiți deosebit de atenți. Înțelegeți? Acesta este timpul în care trăim noi acum.

Duhul Sfânt mi-a vorbit când citeam în Biblie. „Du-te acolo și stai sub un anumit copac”. Iar eu m-am dus și am așteptat acolo, spunând: Doamne Tu mi-ai spus să vin aici și acum sunt aici. Ce dorești să-mi spui? Apoi El mi-a descoperit făgăduința pentru timpul acesta din prorocul Maleahi și mi-a spus însemnătatea versetelor biblice: „«Iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor!», «Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie»”, ș.a.m.d. Când mi-a spus că «va veni această zi care va arde, toți cei răi vor fi ca miriștea și inima copiilor va fi întoarsă spre părinții lor și inima părinților spre copii», atunci am spus: Doamne eu o cred. Atunci când Isus a vorbit cu ucenicii Lui, ei L-au întreat: „«Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?»”. „Drept răspuns, Isus le-a zis: Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut». Atunci ucenicii au înțeles că le vorbise despre Ioan Botezătorul”.

Dar acum fiți atenți, nu acela era Ilie care trebuia să vină înaintea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului. Voi trebuie să fiți foarte atenți în ce legătură au fost date făgăduințele. Nici eu n-am știut aceasta mai înainte, dar Domnul mi-a descoperit însemnătatea și doar după aceea am început să vorbesc despre ele. Înțelegeți? „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare, când totul va fi în flăcări*”. Dar înainte, „*el va întoarce inima părinților spre copii*”. Dar de prima dată inima părinților, a patriarhilor, a iudeilor a trebuit să fie întoarsă înspre credința copiilor Noului Legământ, atunci au fost întorși la credința în Mesia. Dar acum, când Ilie va veni a doua oară, „*inima copiilor trebuie întoarsă la părinții de la Cincizecime*”. Amin.

Aceasta este lumina de seară, înapoi la Cincizecime, înapoi la învățătura apostolilor. Înaintea venirii zilei care va arde ca un cuptor, El a vrut să îl trimită pe prorocul Ilie. O, fraților, noi trăim în ultimele zile, ele sunt aici. Eu vă dau descrierea lui ca voi să-l recunoașteți atunci când va veni. Voi vă amintiți că Ilie Tișbitul a fost ridicat la cer în carul de foc. Iar acum, în aceste zile de pe urmă, mesagerul pentru epoca Laodiceea va fi acela care va pregăti Biserica pentru răpire. El va fi acela care va aduce mesajul pentru pregătire. El va urî femeile imorale și va fi pe deplin împotriva denominațiilor. Uitați-vă la Ilie, uitați-vă la Ioan Botezătorul care a zis: „*Vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam*”. El va fi un bărbat al pustiei și va întoarce inima oamenilor la Cuvântul lui Dumnezeu. Deja au apărut foarte mulți, ca Alexander Dowie și alții care erau de părerea că au această slujbă a lui Ilie. Dar acest proroc *va avea semnul lui Mesia*. Înțelegeți?

Biblia spune că: „*Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina*”. Soarele care răsare în Est apune în Vest. Era o perioadă dintre apusul soarelui și lăsarea nopții, dar lumina luminează din nou în timpul serii. Atunci a fost luceafărul de dimineață, acum este luceafărul de seară. Totul este identic. Atunci mesajul înaintea primei veniri, acum mesajul înaintea celei de-a doua veniri. O, această Evanghelie! Copii, umblați în această lumină! Noi nu mai suntem în întuneric, Biserica a trecut prin epocile întunecoase, acum lumina luminează în timpul serii, acum este aici,

lumina a străpuns, lumina strălucește în Biserică și Biserica este în minoritate. El va veni atunci când trâmbița lui Dumnezeu va răsună și aceea zi glorioasă veșnică va veni. Duhul lui Dumnezeu va veni peste cineva care va aduce acest mesaj în ultimele zile și va întoarce inima copiilor lui Dumnezeu la puterea adevărată de la Cincizecime. Dar priviți cum între timp au fost amestecate toate aceste lucruri. Cineva trebuie să apară înainte de a veni sfârșitul. Căci o ușă a fost deschisă. Dumnezeu îl va trimite pe Ilie tot atât de sigur cum stau eu pe această platformă. Iar acest bărbat va întoarce oamenii la învățătura de la început, de la Cincizecime.

Atunci, de Cincizecime n-a fost doar un salut de bun venit și o strângere de mână, nu. Ei toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt, vorbeau în limbi, iar Petru le-a zis: „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh*”. Acesta este originalul, această putere a lui Dumnezeu trebuie să fie descoperită. Atunci, luceafărul de dimineată, acum, luceafărul de seară, aceeași lumină, aceeași putere se descoperă, același Mesia Se manifestă în mijlocul poporului Său. Desigur.

Ce se va întâmpla? Biblia ne spune că înainte de a veni acea zi, înainte de a se întâmpla, Isus va face același lucru așa cum a mai făcut, căci El a zis: „*Ce s-a întâmplat în Sodoma, în zilele lui Lot, se va întâmpla aiudoma*”. Lumea se află într-o stare sodomită, aceasta o știm. Da, lumea se află într-o stare sodomită.

Acum fiți atenți! Atunci ei aveau un Billy Graham modern. Și doar câțiva au ieșit afară, iar nevasta lui Lot a fost prefăcută într-un stâlp de sare. Dar Îngerul Domnului a rămas cu Avraam și a vorbit cu el, iar după conversație l-a întrebat: „*«Unde este nevasta ta Sara?» «Uite-o în cort», a răspuns Avraam. «La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu.» Sara asculta aceste lucruri la ușa cortului, care era înapoia Lui, și a râs în sinea ei. Domnul a zis lui Avraam: «Pentru ce a râs Sara?»*”.

Așadar toate aceste lucruri trebuie să se întâmple înaintea venirii Domnului. Așa cum a fost în zilele Sodomei, la fel va fi în zilele când se va descoperi Fiul Omului. Înțelegeți? Aceeași lumină se

descoperă acum. Ce va face El? El va chema copiii înapoi la credința părinților, la părinții de la Cincizecime, la ceea ce au predicat Pavel, apostolii, Petru, Ioan, Sila, Marcu, Irineu, Martin, Columba, la toți acești mari martiri care au predicat adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu. Desigur!

Dar voi știți că Biblia vorbește de „faptele nicolaïților”. Eu am cercetat ce înseamnă aceasta. Mai târziu aceste fapte au devenit o învățătură. „Nico” însemna a învinge, a supune, a birui. Totul a fost supus unui singur bărbat și Biserica a fost jefuită de puterea ei. Dar Duhul Sfânt este pentru toți; nu doar pentru unul singur care face pe sfântul, nu. Este pentru toți. Bineînțeles. O, ce minunat! Dumnezeu Se descoperă în puterea Sa prin semne și minuni. Cum a fost la început așa va fi și la sfârșit. Da, prorocul a zis că va veni o zi când nu va fi nici zi nici noapte, va fi o zi noroasă, dar spre seară se va arăta Lumina. Luceafărul de seară a venit și soarele de dimineață este același și seara, aceeași manifestare și reflectare a Luminii, aceleași puteri.

Acum ne aflăm în timpul sfârșitului, noi trăim în timpul serii. Iar El Își reflectă slava din nou. Noi vedem făgăduințele Lui, El Își împlinește Cuvântul. Iar voi sunteți conduși afară ca vulturii. Noi am așteptat multă vreme acest mesaj. Acum a venit, dar vedeți timpul întunericului, timpul noros, a trecut. În Matei 24:24 este spus că adevărul și minciuna vor fi atât de apropiate, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși. Nu demult Billy Graham a spus că „aleșii au fost amăgiți”. Nu, așa ceva nu este posibil! Biserica va fi amăgită, dar nu aleșii, nu. Ei sunt aleși înaintea întemeierii lumii, ei nu pot fi amăgiți. Dar este un timp deosebit pentru Biserica în care trăim noi acum. Noi trebuie să fim foarte prudenți, desigur. Totul arată exact așa de real ca la Cincizecime, se vorbește în limbi și totul a fost atât de adaptat la original, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși. Dar cum puteți voi verifica ce este adevărat? Voi trebuie să vă întoarceți înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu și astfel o veți recunoaște.

Acum noi trăim în epoca Bisericii Laodiceea. O puteți citi din Apoc. 3, și puteți vedea că aici este spus care va fi starea Bisericii din acest timp. Aici este un verset biblic care te întristează, care ar putea cutremura inima unui om: Isus stă afară și bate la ușa propriei Lui

Biserici, pentru a fi lăsat înăuntru. Înțelegeți? El este afară și dorește să intre. Înțelegeți? Ei L-au scos afară și au încercat să-L organizeze prin învățăturile lor și prin tot ce au făcut. Ei au filozofii, dogme și tot posibilul. În loc să-L lase pe Dumnezeu să intre înăuntru pentru a face din ei niște unși, pentru a primi botezul cu Duhul Sfânt ca să poată avea loc semne și minuni, ei L-au scos afară. Înțelegeți? Dar El stă în fața ușii și bate, El dorește să intre înăuntru. Nu este trist că El trebuie să stea afară? Dar El bate la ușă. O, de ar dori toți să asculte glasul Lui în acest timp! El stă afară. Cine Îl va primi? Cine va auzi bătaia Lui? Cine va deschide? El stă afară, în afara Bisericii. El încearcă să intre, dar cei ce sunt înăuntru în denomiții nu L-au văzut. Doar cei de afară L-au văzut. El a bătut de-afară pentru a-i chema afară.

Un om care știe toate aceste lucruri trebuie să ia o decizie, desigur, el nu mai poate rămâne neutru, nu. Voi trebuie să ieșiți afară pentru a vedea cine bate la ușă. Din interior nu puteți vedea și poate nici auzi, doar dacă Dumnezeu vă dăruiește har să auziți. Totul este atât de organizat în denomiții, dar Domnul slavei este afară. Prin îndurarea Lui, El dorește să-Și cheme poporul Său și să ia locuință în inima lor. El vă dă lumina în acest timp, El este Lumina lumii. Ați văzut-o voi? Biserica Lui este ca o cetate zidită pe un munte, o poți vedea de departe. Înțelegeți? Semnul lui Mesia, lumina lui Mesia, totul este de la Mesia. Ceea ce face Dumnezeu acum și noi o vedem în acest timp nu vine de la un om. El face toate acestea. O, dacă ați dori s-o vedeți!

Este așa cum am vorbit despre vulturoaica care își scutură cuibul și își conduce puii afară. Știți că Însuși Dumnezeu S-a asemănat pe Sine cu un vultur care Și-a deschis aripile peste ai Lui. De asemenea și prorocii Lui sunt ca vulturii care se pot ridica în văzduh pentru a vedea ce se va întâmpla. O, Dumnezeu privește în jos la ai Săi, El îi înzestrează pentru ca ei să umble în puterea Lui. Ei nu sunt pe jumătate vulturi și pe jumătate ciori, nu. Ei sunt vulturi, născuți ca copiii ai Lui, născuți prin Duhul Lui, umpluți cu Duhul Lui; niciun amestec, nu! Ei sunt reali și adevărați. De aceea vedem noi lucrarea Duhului Sfânt în mijlocul nostru. Aleluia! El cheamă afară de peste tot. Voi sunteți reali. Dumnezeu vi S-a putut descoperi. El v-a salvat prin sângele Său, spălați în sângele Lui, umpluți cu Duhul Lui. Amin. O, voi sunteți

acea. Vulturii privesc în sus și spun: ce mare ești, ce mare ești! Ei privesc în sus la Tatăl lor, prind curaj nou și știu că toate lucrurile sunt posibile prin Duhul Său, sub protecția sângelui Său. El a împuternicit Biserica Lui, El a făcut din ei mesiani; ei predică ca El, vindecă ca El și fac tot ceea ce a făcut și El.

Isus a zis: „*Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea*”. Înțelegeți? Noi trebuie să facem aceleași lucrări pe care le-a făcut și El. El a spus că Duhul Lui este în ei. Dacă Duhul nu este în voi atunci nici nu se poate întâmpla. Dacă nu se întâmplă, atunci ceva nu corespunde. Nu poți trăi cu iluzia că ești un vultur când croncănești ca o cioară, nu. Trebuie să fii umplut cu Duhul Sfânt, atunci totul decurge corect, atunci credem ca El, procedăm ca El și facem lucrările pe care le-a făcut El.

O, ați înțeles în ce timp trăim? Ați înțeles voi ce face Dumnezeu acum în mijlocul vulturilor? El vrea niște unși, El vrea bărbați și femei în mijlocul cărora El poate face semne și minuni, El vrea o Biserică umplută cu Duhul Său Sfânt, o Biserică care Îl reflectă pe El, ca fiind același ieri, azi și în veci. El v-a născut din nou, voi aparțineți Împărăției Lui, sunteți unșii Lui. Amin. Toți cei ce cred să spună acum un „Amin”. Amin. Căci noi trăim pentru totdeauna cu El împreună. El a zis: „*Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor*”. El trăiește astăzi, El este același. O, de ați putea voi crede! Ce este scris? Spre seară se va arăta lumina. Așa cum a zis poetul de cântare, voi veți găsi sigur calea spre slavă. Căci lumina în acest timp indică calea prin apa botezului Să fii îngropat în botez în Numele lui Isus. Vedeți voi? Tineri și bătrâni, pocăiți-vă! Și atunci Duhul Sfânt va veni. Lumina de seară este aici, este adevărat că Hristos și Dumnezeu sunt una. Dumnezeu a devenit om și omul a fost destinat pentru a fi asemenea lui Dumnezeu. Acest Mare Iehova a devenit om, El S-a putut descoperi oamenilor, pentru a face din noi niște unși, niște oameni care vor stăpâni Pământul. Amin.

El a zis: „*Lucrările pe care le fac Eu le veți face și voi*”. Noi suntem carne din carnea Lui, os din oasele Lui, spălați în sângele Lui, născuți din Duhul Lui, umpluți cu Duhul Lui. Noi suntem vulturi, suntem destinați aceluiși scop. El este Iehova, El este Tatăl nostru. Noi

am fost creați după chipul Său, suntem copiii Lui și cunoaștem făgăduințele acestui timp. Aș putea vorbi încă mult despre aceasta. Dar noi recunoaștem importanța lucrurilor făgăduite de Dumnezeu pentru acest timp și vedem ceea ce face El. El este adevărat, El a spus: „*Cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu*”. Noi eram păgâni, dar acum am venit la El și suntem proprietatea Lui. Acesta este timpul nostru. Ce face Dumnezeu acum, după două mii de ani? Cum Se descoperă El în mijlocul nostru? El trimite același Duh și face aceleași lucrări, confirmând același Cuvânt. Isus a zis atunci: „*Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine; credeți cel puțin pentru lucrările acestea*”. Organizațiile n-o pot înțelege, dar cine este născut din Dumnezeu acela înțelege.

Dumnezeu este infinit, El poate face orice, El este atotputernic, El nu Se poate schimba, nu. Acum este vorba de cei chemați afară, de grupa care s-a separat, fiind unsă cu Duhul Sfânt, cei care Îi dăruiesc Lui credință și care se lasă călăuziți prin Duhul Său care poate face prin ei aceleași lucrări. Voi sunteți conectați cu Cuvântul și Duhul; este ca un generator care produce electricitate și Dumnezeu face lucruri mari în mijlocul vostru. Dar voi trebuie să încadrați lucrurile corect, pentru ca această putere să se poată descoperi. Desigur. Trebuie să fie așa cum zice Scriptura. Nu cum o spun denominațiile.

Biserica mea baptistă m-a aruncat afară pentru că eram împotriva femeilor predicatori. Dar eu știam că nu este conform Scripturii. Nu pot fi de acord cu multe lucruri care se învață astăzi. N-a trebuit să întreb pe nimeni, eu n-am crezut niciodată în trei sau patru dumnezei, știam că există un singur Dumnezeu care S-a descoperit în Isus Hristos. N-am crezut niciodată altfel și nici n-am învățat niciodată altfel. Iar atunci când am primit botezul, l-am rugat pe fratele respectiv să mă boteze în Numele Domnului Isus Hristos.

Vă rog să-mi arătați în Biblie, unde a fost botezat cineva în cele trei titluri. Și dacă o puteți face, atunci eu mă opresc imediat cu predicatul. Este un statut catolic și fiecare individ botezat în aceste titluri nu este botezat biblic, ci a fost botezat în biserica catolică. Vă rog să-mi arătați din istorie, când s-a botezat vreodată altfel, decât în Numele lui Isus Hristos. Doar la începutul bisericii romano-catolice au început ei să boteze „în Numele Tatălui al Fiului și al Sfântului Duh” în

loc de „Numele lui Isus Hristos”. Botezul în apă în Numele lui Isus Hristos nu mântuiește, dar acesta este botezul biblic corect. Botezul biblic se face în Numele lui Isus Hristos, așa trebuie să fiți botezați, așa trebuie să vă lăsați botezați, așa învață Biblia. Apoi vine puterea lui Dumnezeu peste voi și se vor întâmpla aceleași lucrări cum s-au întâmplat în slujba Lui. El trăiește, El trăiește în voi. Ce minunat! Acum aș putea vorbi în limbi. Duhul lui Dumnezeu este puternic asupra mea.

Îmi amintesc că atunci când am vorbit de prima dată în limbi aceasta s-a întâmplat într-o biserică baptistă. Duhul lui Dumnezeu a venit asupra mea și dintr-o dată am început să vorbesc în alte limbi și oamenii s-au uitat uimiți, neștiind ce se petrece. Acolo s-a întâmplat de prima dată, ceva m-a cuprins și eu nu aveam controlul asupra ceea ce spuneam și făceam. Eu știam că am primit acest mare mărgăritar și eram pregătit să lepăd organizația și totul pentru a-L urma pe Domnul, pentru ca El să-Și poată manifesta puterea Lui. Eu cred Biblia, cuvânt cu cuvânt, și mă lupt pentru Adevăr, desigur.

Biblia trebuie citită și înțeleasă corect. Uneori traducătorii au avut greutăți în a găsi cuvintele potrivite. De exemplu unii au tradus textul din Apoc. 4:6 folosind expresia „cele patru animale vii”. Dar corect este „cele patru făpturi vii”. Căci animal înseamnă fiară sălbatică. Dar aceste patru făpturi vii erau heruvimi care stau înaintea lui Dumnezeu. Apoi curcubeul peste capul Lui și descrierea Domnului de acolo. Voi știți că și în fotografia făcută s-a redat același lucru: slava lui Dumnezeu. Câteodată, obiectivul aparatului poate surprinde lucruri pe care voi nu le observați. Noi suntem atât de limitați în toate lucrurile, încât de abia suntem conștienți de ceea ce se petrece în jurul nostru. Dar suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru astfel de lucrări făcute în mijlocul nostru. Domnul este același ieri, azi și în veci. Aceleași semne și minuni, același Dumnezeu, același botez în Numele lui Isus Hristos, același botez cu Duh Sfânt, aceleași semne. Amin.